

הצעות חוק

20 בפברואר 1974

1106

כ"ח בשבט תשל"ד

צמוד

- 98 חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (הגבלת התנועה של כלי רכב), תשל"ד-1974
- 99 חוק סדר הנין הפלילי (תיקון מס' 6), תשל"ד-1974

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (הגבלת התנועה של כלי רכב), תשל"ד-1974

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (הגבלת התנועה של כלי רכב), תשל"ד-1973 (להלן - התקנות), מוארך בזה עד יום כ"ה באדר תשל"ה (8 במרס 1975). הארכת תוקף
2. שר התחבורה רשאי בכל עת, בצו שיפורסם ברשומות, לבטל את התקנות, כולן או מקצתן, או להגביל סמכויות על פיהן. סמכות ביטול

ד ב י ה ס ב ר

הנסיבות שהיו קיימות בשעת התקנתן של התקנות ממשכיות להתקיים במלוא חריפותן, במיוחד לגבי מדינת ישראל, ויש צורך לנקוט בצעדים שנקבעו בתקנות כאחת הדרכים להגברת החסכון והצמצום בדלק הנצרך במדינה.

ענין התקנות לשבתון רכב נדון ביום כ"ג בכסלו תשל"ד (18 בדצמבר 1973) בבית המשפט העליון (בתיק בניצ' 463/73, אריה לביב נגד שר התחבורה), ובית המשפט קבע כי בדין הותקנו התקנות כאשר הותקנו.

הממשלה מציעה, איפוא, להאריך את תקפן של התקנות האמורות לתקופה של שנה נוספת מיום חום תקפן, דהיינו עד יום כ"ה באדר תשל"ה (8 במרס 1975).

ביום י"ד בכסלו תשל"ד (9 בדצמבר 1973) התקין שר התחבורה תקנות-שעת-חירום, לרגל שעת החירום ולאחר שהחריפה מצוקת הדלק בעולם ובישראל, וזאת במטרה לנהוג צמצומים בצריכת הדלק. התקנות האמורות קבעו הסדרים של שבתון רכב ליום אחד בשבוע.

לפי סעיף 9(ג) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תשי"ח-1948, פוקע תקפן של תקנות-שעת-חירום בתום שלושה חדשים מיום התקנתן, זולת אם הכנסת האריכה את תקפן למועד מאוחר יותר. לפיכך, אם לא יוארך תקפן של התקנות האמורות - הוא יפקע ביום י"ד באדר תשל"ד (8 במרס 1974).

1 ק"ת תשל"ד, עמ' 384.

חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 6), תשל"ד-1974

"פרק ו' 1: סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס"

הוספת פרק ו' 1

1. בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965 (להלן - החוק העיקרי), אחרי פרק ו' יבוא:

201א. (א) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי בצו לקבוע שעבירה על הוראה פלוגית, שאיננה פשע, היא עבירת קנס, דרך כלל או בתנאים או בסייגים שקבע; היתה העבירה קבוצה בחוק, או על פי חוק, ששר אחר ממונה על ביצועו, תהיה קביעת שר המשפטים טעונה הסכמת אותו שר (להלן - השר הממונה).

קביעת עבירות קנס

(ב) קבע שר המשפטים שעבירה פלוגית היא עבירת קנס, יקבע את שיעור הקנס, ורשאי הוא לקבוע שיעורים שונים לעבירה חוזרת או נוספת שעבר אותו אדם או בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובלבד ששיעור קנס לא יעלה על השיעור שנקבע לו בחיקוק הקובע את העבירה או על 750 לירות לגבי עבירה ראשונה ועל 1,500 לירות לגבי עבירה חוזרת או נוספת, לפי הסכום הנמוך יותר.

201ב. היה לשוטר או למי ששר המשטרה או השר הממונה הסמיכו לכך, או לעובד רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיכו לכך - לפי

ברירת הקנס

דברי הסבר

מסמיכה אחת, שתהא יפה לכל עבירה שנקבעה כעבירה של ברירת קנס. מכאן ואילך יהיה די בקביעת עבירה מסויימת כעבירה קנס, ללא צורך לקבוע ולפרט בחוק מיוחד לענין זה את מקור הסמכות לקביעה, את מש" מעותה ואת תוצאותיה. עם זאת מוצע, שלא לבטל את הסמכויות הקיימות היום לענין עבירות קנס והן יוסיפו לעמוד בתקפן, אלא שההוראות הנהליות הכרוכות בהן יהיו כפי שנקבעו בחוק המוצע.

נמצא גם שהתקרות הקיימות כיום לשיעורי הקנסות הניתנים בברירה אינן מספיקות עוד ומן הרצוי להעלותן לענין זה יש גם להעלות את שיעורי הקנסות שרשות מקומית מוסמכת לקבוע בחוק עזר.

האפשרות של ברירת קנס במקום משפט נקבעה עד כה בכמה חוקים, בהם פקודת התעבורה, פקודת העיריות, פקודת המועצות המקומיות, חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951, חוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד-1964, פקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים, 1936, וחוק הטיס, 1927, והמגמה היא להרחיב את ברירת הקנס לתחומים נוספים, בעיקר בתחום המנהלי. אולם ההליכה בדרך המקובלת, שלפיה נקבעת ברירת הקנס בחוקים נפרדים, בכל חוק לפי צרכיו כשכל הוראת חוק שונה מרעותה, נראית בלתי רצויה הן מבחינת דרכי החקיקה והן מבחינת המעשה.

לכן מוצע לרכז את ברירת הקנס במערכת הוראות

המשפטים גם על חיקוקים ששרים אחרים ממתנים על ביצועם - ראוי שקביעת תהיה בהסכמת השר הממונה. לסמכות כללית זו של השר מוצע לקבוע הגבלה אחת בלבד - עבירה שהיא פשע אין להכריז עליה כעבירת קנס, משום שהחוקק, כשקבע אותה כפשע, נתן דעתו על חומרתה.

ב. הסמכות המוצעת אינה באה במקום הסמכויות המצויות היום בחיקוקים השונים, אלא אך במקום שאין

1 סעיף א. מוצע להסמיך את שר המשפטים סמכות כללית לקבוע שעבירה פלוגית היא עבירת קנס. אך מכיון שקביעה זו, אם עבירה על חוק פלוגי ניתנת לברירת קנס ואין חובה להעמיד עליה לדין, היא בת-פעל מהותי בתחום הפלילי, המסורה כיום בידי המחוקק בלבד, מוצע שתהא טעונה לאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ולתת בכך גושפנקא של המוסד המחוקק. מאחר שלפי המוצע משתרעת סמכותו של שר

1 ס"ח תשכ"ה, עמ' 161; תשכ"ט, עמ' 194; תשל"ג, עמ' 224; ה"ח תשל"ב, עמ' 425; תשל"ג, עמ' 273; תשל"ד, עמ' 84.

הענין – יסוד להניח כי אדם פלוני עבר עבירה קנס, רשאי הוא למסור לו הזמנה בנוסח שנקבע; בהזמנה יואשם המוזמן באותה עבירה ותינתן לו הברירה לשלם קנס בשיעור שנקבע במקום להישפט על העבירה האמורה.

תשלום הקנס

1201. (א) מי שנמסרה לו הזמנה כאמור בסעיף 201 ב רשאי תוך המישה עשר יום מיום המסירה לשלם לחשבון הסילוקים הנקוב בה את הקנס הנקוב בה.

(ב) שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כאילו הודה כאשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את ענשו.

אי-תשלום הקנס

1201. ד. לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 201. רואים את ההזמנה שנמסרה לו כאילו היתה הזמנה למשפט שהוצאה ונמסרה על פי סימן ה' לפרק ד'; הורשע בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהזמנה.

כתב אישום בעבירות קנס

1201. (א) קביעת עבירה כעבירת קנס אין בה כדי לגרוע מטמכותו של תובע להגיש בשל עבירה כזאת כתב אישום, אם טרם נמסרה הזמנה לפי סעיף 201, ואם הוא סבור שנסיונות העבירה מחייבות כירור המשפט.

(ב) בעבירות לפי פקודת העיריות² או לפי פקודת המועצות המקומיות³ רשאים להורות על הגשת כתב אישום גם ראש הרשות המקומית, סגן ראש הרשות המקומית שמועצת הרשות הסמיכה אותו לכך או עובד אחר של הרשות המקומית שמועצת הרשות הסמיכה אותו לכך, דרך כלל או לעבירות מסויימות.

אי-תחולת חוק הנוער

1201. בהליכים לפי פרק זה לא יחול חוק הנוער (שפיטה), ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-4, 1971, למעט פרק ה' שבו.

תחולה

1201. הוראות סעיפים 201 עד 1201 יחולו גם על עבירות שנקבעו כעבירות קנס לפי חוק אחר הקובע סמכות לעשות כך.

דברי הסבר

ד. ההליכים המוצעים בסעיפים 201 עד 201 הם – בשינויים מועטים בלבד – ההליכים הקבועים היום לענין זה בחוקים השונים הדינים בעבירות קנס. החוק המוצע רק מאחד ומרכז הוראות אלה בלי להכניס בהם שינוי, כיון שהפעלתם למעשה אינה מראה צורך בשינוי עקרוני.

ה. סעיף 1201 קובע הוראה המצויה, לענינה, רק בפ-קודת התעבורה. הוא בא להבטיח כי לגבי קטין שהואשם בעבירת קנס לא יחולו ההוראות הכלליות לענין שפיטת קטין, כגון החובה להעמידו לדין בפני בית משפט לנוער, הפרדת דיון וכו', אולם יחולו ההוראות בדבר ענשים ודרכי טיפול: כך, למשל, אם יש הוראה שבמקרה פלוני אין גוזרים על קטין מאסר, יחול האיסור גם כשהוא מועמד לדין בהליכים הרגילים בשל עבירת קנס.

בחיקוק קיים הסדר מיוחד. אם כיום מיוחדת לשר התח-נורה הסמכות לקבוע עבירה קנס לענין עבירות תעבורה או לשר הפנים לענין עבירות על חוקי עזר, תוסיף הסמ-כות להיות בידיהם בלבד והם שיקבעו איזו עבירה היא עבירת קנס ואת שיעורו של הקנס.

ראה פירוט החוקים המסמיכים לענין זה ולות משווה של הוראותיהם בסוף דברי ההסבר.

ג. משנקבעה עבירה כעבירת קנס לפי הסמכויות שב-חוקים השונים – יחולו עליה ההליכים הקבועים בסעיפים 201 עד 1201 להצעה: סדרי מסירת ההודעה על עבירת קנס, משמעות הברירה, הדרך לתשלום הקנס וההליכים לאחר שלא שולם הקנס – יהיו אחידים. יוצ-אים מכלל זה ההליכים לפי פקודת שפיכתם של שמנים לתוך מי הים, 1936, שמשום ייחודם לא אוחדו בחוק זה.

2 דיני מדינת ישראל נוסח חדש, 8, עמ' 197.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 9, עמ' 256.

4 ס"ח תשל"א, עמ' 134.

2. בסעיף 214 לחוק העיקרי, במקום "או לפי חיקוק" יבוא "בעבירות שנקבעו כעבירות תיקון סעיף 214 קנס או בעבירות לפי חיקוק".

3. בתוספת לחוק העיקרי -

תיקון התוספת

(1) בפריט (1), במקום "100 (ג)" יבוא "100" ובמקום "286" יבוא "286", וזולת אם נעברה העבירה כשהעבריין נושא נשק חם או קר";

(2) אחרי פריט (10) יבוא:

"(11) עבירות על סעיף 12 (א) רישה לחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושק), תשכ"ג-1963".

דברי הסבר

עבירת קנס. יש בכך משום קביעת עקרונית - כמו לגבי עבירות לפי פקודת התעבורה - שעבירת קנס, לפי טיבה, יפים לה הליכי הדין המקוצרים שסעיף 214 מאפשר אותם.

סעיף 3 זה בא לתקן בתוספת לחוק העיקרי תיקונים טכניים המתחייבים מתיקון פקודת החוק הפלילי (מס' 35), תשל"ג-1973.

א. התוספת לחוק העיקרי מונה שורה של עבירות שה"מגיש עליהן תלונה למשטרה אין לו רשות ערר על החלטת הרשות המוסמכת שלא לחקור בתלונה או שלא להעמיד לדין (סעיף 58 לחוק), אך רשאי נפגע להגיש עליהן קובלנה פרטית לבית המשפט. המדובר הוא בעבירות קלות יחסית שלגביהן אין המדינה רואה צורך מבחינת תקנת הציבור, למצות את ההליך הפלילי. בין השאר מניית העבירות לפי סעיפים 100 (א) ו-286 לפקודת החוק הפלילי. סעיף 100 (א) אינו קיים עוד, כי סעיף זה כולו הוחלף בתיקון מס' 35 לפקודת העבירה שהיתה כלולה בסעיף 100 (א), סחיטה באיומים, נוסחה מחדש והועברה לסעיף 12 (א) רישה של חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושק), תשכ"ג-1963; ואילו בסעיף 100 החדש נקבעה רק העבירה של אימונים בכוונה להפחיד או להקניט. על כן יש להחליף בתוספת את המספר 100 (א) במספר 100 ולהוסיף את העבירה המקבילה לסעיף 100 (א) הקודם כפי שהיא כיום בחוק עבירות מרמה, סחיטה ועושק.

ב. העבירה שבסעיף 286 לפקודה היא כניסה לרכושו של אחר כדי לבצע עבירה. העונש שנקבע לה הוא שנתיים מאסר, אולם התיקון הגיל לפקודה העלה את העונש לארבע שנות מאסר אם העבירה נעברה כשהערבריין נושא נשק חם או קר. התיקון המוצע בא להבהיר שהתוספת לחוק תחול לגבי עבירה זו בנסיבותיה הקלות בלבד ולא תחול במקרים החמורים יותר כשהיא עולה כדי פשע.

סעיף 2 סעיף 214 לחוק העיקרי אומר:

"214. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה או התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח כלי רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947, שלא גרמו לתאנת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש, או לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, קבע לכך, רשאי שר המשפטים לקבוע בתקנות, דרך כלל או בסייגים -

(1) כי נאשם שלא התייצב בבית המשפט ולא מסר הודעה לפי סעיף 113 יראהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, ומותר לדונו שלא בפניו;

(א) כי בית המשפט רשאי לגזור דינו של הנאשם כאמור בפסקה (1) שלא בפניו, ובלבד שלא יטיל עליו שלא בפניו עונש מאסר, למעט מאסר בשל אי-תשלום קנס;

(2) כי נאשם שמסר הודעה לפי סעיף 113 רשאי לבקש בהודעתו שבית המשפט ידון אותו גם בשל עבירות אחרות שהוא מודה שעבר אותן, ואם הורשע שלא בפניו על פי הודיה בעבירה שהואשם בה, יחולו הוראות סעיף 14 לחוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד-1954.

(ב) פסק דין מרשיע שניתן לפי תקנות על פי סעיף קטן (א) (1) רשאי בית המשפט שנתנו לבטלו על פי בקשת הנידון, אם הוגשה תוך חמישה עשר יום מהיום שהומצא לו פסק הדין, ורשאי בית המשפט לעשות כן בכל עת, על פי בקשת חובע שהוגשה בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

מוצע להוסיף את עבירות הקנס בין העבירות שעליהן יכול שר המשפטים לקבוע בתקנות הליכי דיון מקוצרים ולחסוך בכך את הצורך לפרט בתקנות כל עבירה שהיא

5 סי' תשכ"ג, עמ' 130.

תיקון פקודת התעבורה
4. בפקודת התעבורה⁶, בסעיף 30 (1), במקום "מאה לירות" יבוא "750 לירות" ובמקום "מאתיים לירות" יבוא "1,500 לירות".

תיקון פקודת העיריות
5. בפקודת העיריות –
(1) בסעיף 254, במקום "חמש מאות" יבוא "חמשת אלפים", במקום "עשרים" יבוא "מאתיים", במקום "חמישים" יבוא "חמש מאות", ובמקום "חמש" יבוא "חמישים";

(2) בסעיף 265 (ב) (1), במקום "מאה וחמישים לירות" יבוא "750 לירות".

תיקון פקודת המועצות המקומיות
6. בפקודת המועצות המקומיות –
(1) בסעיף 23, במקום "חמש מאות" יבוא "חמשת אלפים", במקום "עשרים" יבוא "מאתיים", במקום "חמישים" יבוא "חמש מאות", ובמקום "חמש" יבוא "חמישים";

(2) בסעיף 26 (ב) (1), במקום "מאה וחמישים לירות" יבוא "750 לירות".

ד ב ו י ה ס ב ר

חמש לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה לאחר הודעה או הרשעה כאמור.

עם ההמרת היחס בימינו לעבירות הפוגעות באיכות הסביבה נמצא שקנסות בשיעורים אלה אינם מספיקים, ומוצע להעלותם.

זאת ועוד, סעיף 265 (ב) (1) (ראה בדברי ההסבר לסעיף 7) מגביל את שיעור הקנס בעבירות קנס לפי פקודת העיריות לסכום של 150 לירות. הצורך להשוות את גובה המקסימלי של הקנס בעבירות קנס לזה שנקבע בסעיף 1 להצעה ובסעיף 4 – לגבי פקודת התעבורה, מחייב העלאת גובה הקנסות שמוסמכת עיריה להטיל דרך כלל, שהרי לא יתכן להסמיכה לקבוע קנס בעבירת קנס בשיעור של 750 או 1,500 לירות – לפי הנסיבות – בעוד שסמכותה הכללית לקבוע קנס מוגבלת בסכום של 500 לירות. מוצע לכן להגדיל את גובה הקנסות שמוסמכת עיריה לקבוע בחוק עור עד לסכום של 5,000 לירות ואת תקרת הקנסות בעבירות קנס לסכום של 750 או 1,500 לירות לפי הענין.

סעיף 6 מוצע לתקן את פקודת המועצות המקומיות כמוצע לגבי פקודת העיריות בסעיף 5.

סעיף 4 סעיף 30 לפקודת התעבורה (ראה בדברי ההסבר לסעיף 7) מגביל את שיעור הקנס שאפשר לקבוע לעבירת קנס לפי פקודת התעבורה ומעמידו על מאה לירות לעבירה ראשונה ומאתיים לירות לעבירה חוזרת או נוספת. סכום זה נראה היום חסר משמעות לגבי חלק מעבירות התעבורה שמבקשים להירשם בהן בקנסות. כיון שהתקרה בעבירות קנס לפי החוק המוצע הוא 750 לירות לעבירה ראשונה ו-1,500 לירות לעבירה חוזרת, מוצע לקבוע תקרה זהה גם לגבי עבירות קנס לפי פקודת התעבורה.

סעיף 5 סעיף 254 לפקודת העיריות אומר:
"הטלת קנסות

254. (א) בחוק עור כאמור, רשאית העיריה לקבוע קנסות על העובר עליו, שלא יעלו על חמש מאות לירות לכל עבירה, ובעבירה נמשכת – על סכום נוסף של עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה לאחר הודעה עליה בכתב מטעם ראש העיריה או לאחר הרשעה.

(ב) לא נקבע עונש בחוק העזר, יהיה דינו של העובר עליו קנס שלא יעלה על חמישים לירות לכל עבירה, ובעבירה נמשכת – קנס נוסף שלא יעלה על

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

- (1) סעיף 212 לחוק העיקרי;
- (2) סעיף 24א, (ב), (ג), (ד) עד (3), (ה) ו-(ו) לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951⁷;
- (3) סעיפים 29, 30 (2) עד (3) ו-31 עד 33 לפקודת התעבורה;
- (4) סעיפים 265 (ב) (2) עד (3) ו-266 עד 267 לפקודת העיריות;
- (5) סעיפים 26א (ב) (2) עד (3) ו-26ב עד 26 לפקודת המועצות המקומיות;
- (6) בסעיף 44 לחוק גנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"ג-1963⁸, הסיפה החל במלים "ומשהודיע כאמור";
- (7) סעיפים 28א, 28ב (ב) ו-28ג עד 28ד לחוק הטיס, 1927⁹.

דברי הסבר

ב. ההוראות שביטולם מוצע בפסקאות (2) עד (7) קובעות את ההליכים בעבירות של ברירת קנס ויהיו מיותרות לאור ההליכים האחרים הקבועים בחוק המוצע (סעיף 1201 החדש, המוצע בסעיף 1).

ג. ניתן בזה פירוט ההוראות המסמיכות, ולאחר מכן - לוח משווה לענין הוראות החוקים השונים בדבר ההליכים בעבירות של ברירת קנס, הוראות שמוצע לקבוע במ"קומן את ההסדר האחד המוצע בסעיף 1:

סעיף 7 א. סעיף 212 לחוק העיקרי קובע:

"212. בעבירות שנקבעו בעבירות קנס רשאי שר המשפטים לקבוע, בתקנות, סדרי דין מיוחדים, אף בסטייה מהוראות חוק זה, לענין הודיה ולענין הרשעה וריצוי העונש ללא שפיטה בבית המשפט."

כיוון שסדרי הדין המיוחדים נקבעו בפירוט בחוק המוצע נמצא סעיף 212 מיותר.

7 ס"ח תשי"א, עמ' 78.
8 ס"ח תשכ"ג, עמ' 149.
9 חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2551.

פירוט ההוראות המסמיכות בחוקים אחרים :

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951 :

"א.24 (א) "עבירת קנס" - עבירה על דיני ההתגוננות האזרחית אשר שר הבטחון, בהסכמת שר המשפטים, הכריז עליה בצו ברשומות שהיא עבירת קנס.

(ד) שר הבטחון יקבע בצו -

- (1) את שיעור הקנס לכל עבירת קנס, ולכל עבירת קנס חוזרת או נוספת שנעברה על ידי אותו אדם, ובלבד ששיעור הקנס לא יעלה על עשרים לירות על עבירה ראשונה וחמישים לירות על עבירה חוזרת או נוספת;
- (2) את נוסח ההזמנה לצורך סעיף קטן (ב);
- (3) את אופן תשלום הקנס.

פקודת התעבורה:

30. שר התחבורה יקבע בצו -

- (1) את שיעור הקנס לכל עבירת קנס, ולכל עבירת קנס חוזרת או נוספת שנעברה על ידי אותו אדם, ובלבד ששיעור הקנס לא יעלה על מאה לירות לגבי עבירה ראשונה ומאתיים לירות לגבי עבירה חוזרת או נוספת;
- (2) את נוסח ההזמנה לצורך סעיף 29 (א);
- (3) את אופן תשלום הקנס.

פקודת העיריות:

"א.265 (א) השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי בצו ברשומות, להודיע כי עבירה על הוראה פלוגית בחוק-עזר של עירייה היא עבירת קנס.

(ב) השר יקבע בצו ברשומות -

- (1) את שיעור הקנס לכל עבירת קנס, ובלבד שלא יעלה על מאה וחמישים לירות;
- (2) את נוסח ההזמנה לצורך סעיף 266;
- (3) את אופן תשלום הקנס.

סקודת המועצות המקומיות:

"א.26 (א) השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי בצו ברשומות, להודיע כי עבירה על הוראה פלוגית בחוק-עזר של מועצה מקומית היא עבירת קנס.

(ב) השר יקבע בצו ברשומות -

- (1) את שיעור הקנס לכל עבירת קנס, ובלבד שלא יעלה על מאה וחמישים לירות;
- (2) את נוסח ההזמנה לצורך סעיף 226;
- (3) את אופן תשלום הקנס.

חוק הטיס, 1927 :

"ב.28 (א) שר התחבורה יקבע בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, את שיעור הקנס לכל עבירת קנס ולכל עבירת קנס חוזרת או נוספת שעבר אותו אדם, ובלבד ששיעור הקנס לא יעלה על מאה לירות לגבי עבירה ראשונה ומאתיים לירות לגבי עבירה חוזרת או נוספת.

(ב) שר התחבורה יקבע בצו את נוסח ההזמנה לענין סעיף 28 (א) ואת אופן תשלום הקנס.

חוק גנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"א-1963 :

"א.44 שר הפנים, בהסכמת שר המשפטים, רשאי בצו ברשומות, להודיע כי עבירה על הוראה פלוגית בחוק-עזר או בתקנה לפי חוק זה היא עבירת קנס ומשהודיע כאמור יחולו על עבירה זו הוראות סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, בשינויים המחוייבים לפי הענין, והסמך כויות הנתונים לפי אותו סעיף לשוטרי ולפקידי עירייה יהיו נתונים גם לפקח שנתמנה לפי הוראות חוק זה.

חוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד-1964 :

"א.13 הוראות סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, יחולו על עבירה לפי חוק זה, או לפי צו או חוק עזר על פיו, כאילו היתה עבירה של חוק עזר של עירייה. ובתחומה של מועצה מקומית יהיו לענין זה סמכויותיו של פקיד עירייה לפי סעיף 99 האמור בידי עובד אותה המועצה המקומית שהורשה לענין סעיף 9 (5) לפקודת המועצות המקומיות, 1941.

לוח משווה עם הוראות שמוצע להתליפן

הסעיף המוצע	חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951	פקודת התעבורה	פקודת העיריות	פקודת המועצות המקומיות	חוק הטיס, 1927
<p>היה לשוטר או למי ששר המשרה או השר הממונה הסמיכו לכך, או לעובד רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיכו לכך - לפי הענין - יסוד להניח כי אדם פלוגי עבר עבירת קנס, רשאי הוא למסור לו הזמנה למשפט בנוסח שנקבע. בהזמנה יראשם המוזמן בעבירה שתצויין בה ותינתן לו הברירה לשלם קנס בשיעור שנקבע במ"קום להשפט על אותה העבירה (24א ב)).</p>	<p>היה לשוטר, או לחבר הגא כשהוא בתפקיד שהוסמך לכך על ידי מפקד הגא מחוזי, יסוד להאמין, כי אדם פלוגי עבר עבירת קנס, יהיה רשאי למסור לו הזמנה למשפט בנוסח שנקבע. בהזמנה יראשם המוזמן בעבירה שתצויין בה ותינתן לו הברירה לשלם קנס בשיעור שנקבע במ"קום להשפט על אותה העבירה (24א ב)).</p>	<p>היה לשוטר או לעובד ציבור שהורשה לכך על ידי שר המש"טרה, יסוד להאמין כי אדם פלוגי עבר עבירת קנס, רשאי הוא למסור לו הזמנה למשפט בנוסח שנקבע, או להזמין למשפט בדרך אחרת שקבע שר המשפטים בתקנות; בהזמנה יראשם המוזמן בעבירה שתצויין בה ותינתן לו הברירה לשלם קנס בשיעור שנקבע במקום להישפט על אותה עבירה - לרבות הזמנה בדרך שקבע שר המשפטים כאמור (29א א)).</p>	<p>היה לשוטר, או לפקיד העירייה שהוסמך לכך על ידי המועצה לפי סעיף 264, יסוד להאמין, כי אדם פלוגי עבר עבירת קנס, יהיה רשאי למסור לו הזמנה למשפט בנוסח שנקבע על ידי השר, שבו יראשם המוזמן באותה עבירה ותינתן לו הברירה לשלם קנס בשיעור שנקבע על ידי השר במקום להישפט על העבירה האמורה (266א א)).</p>	<p>היה לשוטר, או לעובד המועצה המקומית שהוסמך על ידי המועצה עצה לפי סעיף 26, יסוד להאמין כי אדם פלוגי עבר עבירת קנס, יהיה רשאי למסור לו הזמנה למשפט בנוסח שנקבע על ידי השר, שבו יראשם המוזמן באותה עבירה ותינתן לו הברירה לשלם קנס בשיעור שנקבע על ידי השר במקום להישפט על העבירה האמורה (26ב א)).</p>	<p>היה לשוטר או למפקח יסוד להאמין כי אדם פלוגי עבר עבירת קנס, רשאי הוא להמציא לו הזמנה למשפט בנוסח שנקבע; בהזמנה יראשם המוזמן בעבירה המצויינת בה ותינתן לו הברירה לשלם קנס בשיעור שנקבע במ"קום להישפט על אותה עבירה; על המצאת ההזמנה יחול סעיף 209 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965 (28א א)).</p>
<p>מי שנמסרה לו הזמנה לפי סעיף קטן (ב), רשאי, תוך 15 ימים מיום המסירה, לשלם בבית המשפט הנקוב בהזמנה, או לשלוח אליו בדואר, את הקנס בשיעור שנקבע בע"פ המפורשת בהזמנה (29א א)).</p>	<p>מי שנמסרה לו הזמנה לפי סעיף קטן (ב), רשאי, תוך 15 ימים מיום המסירה, לשלם בבית המשפט הנקוב בהזמנה, או לשלוח אליו בדואר, את הקנס בשיעור שנקבע בע"פ המפורשת בהזמנה (29א א)).</p>	<p>מי שנמסרה לו הזמנה כאמור, רשאי, תוך 15 יום מיום המסירה לשלם לבית המשפט הנקוב בהזמנה, או לשלוח אליו בדואר, את הקנס בשיעור שנקבע בע"פ בירה המפורשת בהזמנה (29א א)).</p>	<p>מי שנמסרה לו הזמנה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי, תוך שנים עשר יום מיום המסירה, לשלם לבית המשפט הנקוב בהזמנה את הקנס בשיעור הקבוע לעבירה המפורשת בהזמנה (266ב ב)).</p>	<p>מי שנמסרה לו הזמנה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי, תוך שנים עשר יום מיום המסירה, לשלם לבית המשפט הנקוב בהזמנה את הקנס בשיעור הקבוע לעבירה המפורשת בהזמנה (26ב ב)).</p>	<p>מי שהומצאה לו הזמנה לפי סעיף קטן (א) רשאי, תוך 15 יום מיום שהומצאה לו, לשלם בבית המשפט הנקוב בהזמנה, או לשלוח אליו בדואר, את הקנס בשיעור שנקבע לעבירה המצויינת בהזמנה (28א ב)).</p>
<p>שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף קטן (א) - רואים אותו כאלו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע בדיון ונשא את ענשו (24א ה) (1)).</p>	<p>שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף קטן (א) - רואים אותו כאלו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע בדיון ונשא את ענשו (31).</p>	<p>שילם אדם את הקנס כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) - רואים אותו כאלו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את ענשו (266א א)).</p>	<p>שילם אדם את הקנס כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), - רואים אותו כאלו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את ענשו (26 ב א)).</p>	<p>שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 28א (ב) רואים אותו כאלו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע בדיון ונשא את ענשו (28ב).</p>	

הסעיף המוצע	חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951	פקודת התעבורה	פקודת העיריות	פקודת המועצות המקומיות	חוק הטיס, 1927
<p>לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 201, רואים את ההזמנה שנמסרה לו כאילו היתה הזמנה למשפט שהוצאה ונמסרה על פי חלק כ"ו מתקנות הפרוצדורה בבתי משפט השלום, 1940 (א) 24 (ה) 22.</p>	<p>לא עשה כן - רואים את ההוד"מנה למשפט שנמסרה לו כאילו היתה הזמנה שהוצאה ונמסרה על פי חלק כ"ו מתקנות הפרוצדורה בבתי משפט השלום, 1940 (א) 24 (ה) 22.</p>	<p>לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 29 (ב) רואים את ההזמנה למשפט שנמסרה לו כאילו היתה הזמנה שהוצאה ונמסרה על פי חלק כ"ו מתקנות הפרוצדורה בבתי משפט השלום, 1940 (א) 24 (ה) 22.</p>	<p>לא עשה כן - רואים את ההזמנה למשפט שנמסרה לו כאילו היתה הזמנה שהוצאה ונמסרה על פי חלק כ"ו מתקנות הפרוצדורה בבתי משפט השלום, 1940 (א) 24 (ה) 22.</p>	<p>לא עשה כן - רואים את ההזמנה למשפט שנמסרה לו כאילו היתה הזמנה שהוצאה ונמסרה על פי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965 (א) 26 (ג).</p>	<p>לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 28 (א) רואים את ההוד"מנה למשפט שהוצאה לו כאילו היתה הזמנה וכתב אישום שהוצא או והומצא לפי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965 (א) 26 (א).</p>
<p>הורשע בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהזמנה (201 דד סיפה).</p>	<p>לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף קטן (ג) ובית המשפט הרשיעו על העבירה, יטיל עליו בית המשפט קנס בסכום שאינו פחות מסכום הקנס שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף קטן (ד) בנוסף לכל עונש לפי דין שבית המשפט ימצא לנכון להטיל, ורשאי בית המשפט להטיל עליו הוצאות המשפט בסכום שיקב בין אם התייצב הנאשם ובין אם נשפט שלא בפניו (א) 24 (ה) 22.</p>	<p>לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 29 (ב), ובית המשפט הרשיעו על העבירה, יטיל עליו בית המשפט קנס לא פחות מסכום הקנס שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 30 ורשאי הוא להטיל עליו הוצאות המשפט בסכום הקנס שיקבע, בין שהתייצב לדין ובין שנשפט שלא בפניו (ב) 32.</p>	<p>לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 26 (א) ובית המשפט הרשיעו על העבירה, יטיל עליו בית המשפט קנס בסכום שאינו פחות מסכום הקנס שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 26 (ב) ורשאי בית המשפט להטיל עליו הוצאות המשפט בסכום שיקבע, בין אם התייצב הנאשם ובין אם נשפט שלא בפניו (267).</p>	<p>לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 26 (א) ובית המשפט הרשיעו על העבירה, יטיל עליו בית המשפט קנס בסכום שאינו פחות מסכום הקנס שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 26 (ב) ורשאי בית המשפט להטיל עליו הוצאות המשפט בסכום שיקבע, בין אם התייצב הנאשם ובין אם נשפט שלא בפניו (26).</p>	<p>לא שילם אדם את הקנס כאמור בסעיף 28 (א) ובית המשפט הרשיעו על העבירה, רשאי הוא להטיל עליו, בנוסף לכל עונש שיקבע, הוצאות המשפט בסכום שיקבע, בין שהתייצב לדין ובין שנשפט שלא בפניו. (28 (ג).</p>
<p>(א) קביעת עבירה כעבירת קנס אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשל עבירה כזאת כתב אישום, אם טרם נמסרה הזמנה לפי סעיף 201, ואם הוא סבור שנסיבות העבירה מחייבות בירור המשפט.</p> <p>(ב) בעבירות לפי פקודת העיריות או לפי פקודת הרשויות המקומיות רשאים להורות על הגשת כתב אישום גם ראש הרשות המקומית, סגן ראש הרשות המקומית שמועצת הרשות הסמיכה אותו</p>	<p>היה לשוטף יסוד להאמין, כי אדם עבר עבירת קנס בנסיבות חמורות כאמור בהוראות שניתנו על-ידי קצין משטרה, רשאי הוא בהתחשב באותן נסיבות, לא למסור לאותו אדם הזמנה עם ברירת קנס כאמור בסעיף קטן (א), אלא להודיע לו כי יוגש נגדו כתב אישום ותימסר לו הזמנה למשפט לפי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965. לענין זה, "קצין משטרה" - מפקח משטרת מחוז או ראש</p>	<p>(א) אין בהוראת סעיף 266 כדי למנוע הגשת כתב אישום לבית משפט נגד אדם, בלא שתיתן לו הברירה לשלם קנס במקום להישפט, ובלבד שעל הגשת כתב האישום באה הוראה מרשות אישום.</p> <p>(ב) "רשות אישום" - כל אחד מאלה: ראש העירייה, סגן ראש מעירייה שמועצה הסמיכה אותו לכך, מזכיר העירייה או פקיד אחר שמועצה הסמיכה אותו לכך, אם דרך כלל או לעבירות</p>	<p>(א) אין בהוראת סעיף 266 כדי למנוע הגשת כתב אישום לבית משפט נגד אדם, בלא שתיתן לו הברירה לשלם קנס במקום להישפט, ובלבד שעל הגשת כתב האישום באה הוראה מרשות אישום.</p> <p>(ב) "רשות אישום" - כל אחד מאלה: ראש המועצה המקומית, סגן ראש המועצה המקומית שמועצה המקומית הסמיכה אותו לכך, דרך כלל או לעבירות רות מטוימות, ומבצע כאמור</p>	<p>(א) אין בהוראת סעיף 266 כדי למנוע הגשת כתב אישום לבית משפט נגד אדם, בלא שתיתן לו הברירה לשלם קנס במקום להישפט, ובלבד שעל הגשת כתב האישום באה הוראה מרשות אישום.</p> <p>(ב) "רשות אישום" - כל אחד מאלה: ראש המועצה המקומית, סגן ראש המועצה המקומית שמועצה המקומית הסמיכה אותו לכך, דרך כלל או לעבירות רות מטוימות, ומבצע כאמור</p>	<p>היה לשוטף או למפקח יסוד להניח כי אדם עבר עבירת קנס בנסיבות חמורות כאמור בהוראות שנתן מפקח משטרת מחוז או שר התחבורה, הכל לפי הענין, רשאי הוא, בהתחשב באותן נסיבות, לא להמציא לאותו אדם הזמנה עם ברירת קנס כאמור בסעיף קטן (א), אלא להודיע לו כי יוגש נגדו אישום ותומצא לה הזמנה למשפט לפי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965 (א) 26 (ב).</p>

הסעיף המרצע	חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951	פקודת התעבורה	פקודת העיריות	פקודת המועצות המקומיות	חוק הטיס, 1927
<p>לכך, או עובד אחר של הרשות המקומית שמועצת הרשות הסמיכה מינוי לכך, דרך כלל או לעבירות מסוימות (201ה).</p> <p>בהליכים לפי פרק זה לא יחול חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971, למעט פרק ה' שבו (201ז).</p>		<p>מחלקת תנועה במטה הארצי של משטרת ישראל (29(ב)).</p> <p>בהליכים על פי הסעיפים 29-32 לא יחולו הוראות פקודת העברת יינים הצעירים, 1937 (33).</p>	<p>מסויימות, ותובע כאמור בסעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965 (א267).</p>	<p>בסעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965 (ד26).</p>	

